

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

DÖMÖTÖR kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(25065/09. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. október 22.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Dömötör kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Seçkin Erel, *Megbízott Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2013. október 1-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (25065/09. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Dömötör Gábor („a kérelmező”) 2009. április 24-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Benkő Gy. Á. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2011. november 23-án a Második Szekció Elnöke úgy döntött, hogy a kérelmet közli a Kormánnyal. A Tizennegyedik kiegészítő jegyzőkönyvvel összhangban a kérelem három bíróból álló Tanácsra került kiszignálásra.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1950-ben született és Budapesten él.

5. 2002. november 22-én D.G. és két másik személy tulajdonjog megállapítása és közös tulajdon megszüntetése iránti pert indított a kérelmező és tíz további alperes ellen a Budapest IV. és XV. Kerületi Bíróságon. Több alperes külföldön élt, így idézésük némi nehézséget okozott.

6. 2003. január 3. és 2005. január 28. között a Kerületi Bíróság hat tárgyalást tartott.

7. 2005. július 27-én G. A. alperes halála miatt az eljárás félbeszakadt. A kérelmező, akire a jog alapján az örökösök perbehívásának kötelezettsége hárult, 2007. január 22-én tette ezt meg.

8. 2007. október 18. és 2009. május 22. között öt további tárgyalásra került sor. 2009. június 4-én részítélet került meghozatalra.

9. 2010. november 23-án a Fővárosi Bíróság tárgyalást tartott, és 2010. november 30-i végzésével hatályon kívül helyezte a részítéletet, s az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.

10. A megismételt eljárásban a bíróság négy tárgyalást tartott, és 2011. november 25-én részítéletet hozott.

11. Fellebbezés nyomán az eljárás a másodfokú bíróságként eljáró Fővárosi Bíróság előtt folytatódott. 2013. május 7-én a bíróság jogerős részítéletet hozott.

12. Az ügyiratban fellelhető dokumentumok alapján úgy tűnik, hogy a további igények tekintetében az eljárás még folyamatban van.

A JOG

13. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével.

A Kormány vitatta a panaszt.

14. A szóban forgó időszak 2002. november 22-én kezdődött, és még nem zárult le. Ilyen módon a jelen időpontig a figyelembe veendő időszak két bírósági szinten mintegy tíz év és tíz hónap.

15. Az eljárás ezen hosszára és arra figyelemmel, hogy nem áll fenn elfogadhatatlansági ok, a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII). Az elébe terjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem hozott fel olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az "ésszerű idő" követelményének.

Ezért a 6. cikk 1. bekezdését megsértették.

17. Az Egyezmény 41. cikkére támaszkodva a kérelmező általánosságban igazságos elégtételt követelt az elszenvedett nem vagyoni kár miatt.

A Kormány arra hivatkozva vitatta az igényt, hogy a kifogásolt elhúzódás részben az eljárás félbeszakadása miatt keletkezett (ld. fenti 7. bekezdés), ami nem róható az Állam terhére.

A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve, figyelembe véve, hogy az eljárás félbeszakadása nem róható az Állam terhére, a Bíróság 4.200 eurót ítél meg

ilyen címen a kérelmező számára. A kérelmező nem terjesztett elő költségterítés iránti igényt.

18. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatóvá *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 4.200 (négyezer-kétszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. október 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Seçkin Erel
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök